Pécsi Ítélőtábla
Gf.IV.30.029/2009/3. szám

A Magyar Köztársaság nevében!

A Dr. Neukum Flórián ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Zichy liget 9.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek az **I. rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű a Szabó & Mater Ügyvédi Iroda (ügyintéző Dr. Szabó Gyula ügyvéd 1067 Budapest 6 Podmaniczky u. 39.) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű és a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen szerződésszegésből származó igény iránti perében a Tolna Megyei Bíróság 16.G.40.072/2007/33. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - a Pécsi Ítélőtábla meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és a II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasítja.

Mellőzi a II. rendű alperes elsőfokú perköltség megfizetésében való marasztalását, és megállapítja, hogy a felperes és a II. rendű alperes maga viseli az első- és másodfokú eljárás során felmerült költségét.

A 900.000,- (kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adott, és a felperes javára egyetemlegesen kötelezte 22.972.182,- Ft és ezen összegnek 2004. november 26. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata és 1.400.000,- Ft perköltség megfizetésére az I.-II. rendű alpereseket, míg az I. és III. rendű alpereseket egyetemlegesen 16.649.634,- Ft és ennek 2005. augusztus 31. napjától

a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata és 1.000.000,- Ft perköltség megfizetésére, a II. rendű alperes viszontkeresetének elutasítása mellett.

Tényként állapította meg, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2004. április 2-án létrejött integrációs szerződést készfizetői kezesként a II. rendű alperes aláírta, a II. rendű alperes helytállási kötelezettsége a felperessel szemben a Ptk. 272.§ (1) bekezdés és 274.§ (2) bekezdés a) pontja alapján fennáll.

A II. rendű alperesnek a szerződés megtámadására irányuló viszontkeresetét - annak elkésettsége miatt - utasította el, az abban foglaltakat azonban kifogásként érdemben is elbírálta, és ennek keretében azért találta alaptalannak, mert a II. rendű alperes tévedését nem a felperes okozta és nem ismerhette fel.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása, a viszontkeresetnek való helyt adása, és a vele szembeni kereset elutasítása iránt a II. rendű alperes fellebbezett. Fenntartotta azt a hivatkozását, hogy szerződéskötési szándéka nem volt, a szerződés tartalmát nem ismerte, abban a hiszemben volt, hogy azt tanúként írja alá.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a következőkkel egészíti ki az elsőfokú eljárás adatai alapján:

A II. rendű alperes részéről készfizetői kezesként aláírt, 2004. április 2-án kelt integrációs szerződés 6. pontja a következőket tartalmazta:

Az integrált egyéni vállalkozó, őstermelő esetén más természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli társaság esetén annak ügyvezetője, képviselője készfizetői kezességet vállal az integrátorral szembeni kötelezettségére. A szerződés 6. pontja tartalmazta a II. rendű alperes személyi adatait, anyja nevét, születési helyét, időpontját, lakcímét és adóazonosító számát.

A szerződésben a II. rendű alperes írásbeli készfizetői kezesi felelősséget vállaló nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú ítéletet a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint felülvizsgálva megállapítható, hogy a fenti kiegészítéssel a másodfokú bíróság részéről is irányadónak tekintett tényállásból következően azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a viszontkereset előterjesztésekor a Ptk. 236.§ (1) bekezdése szerinti 1 éves megtámadási határidő lejárt, és helyesen járt el azzal, hogy a II. rendű alperes nyilatkozatát a Ptk. 236.§ (3) bekezdése értelmében kifogásként bírálta el. Tévesen vonta le azonban azt a következtetést, hogy a II. rendű alperes érvénytelenségi kifogása megalapozatlan.

A kiegészített tényállásból megállapítható, hogy az integrációs szerződés - miután az integrátor I. rendű alperes jogi személy volt - a készfizetői kezességvállalást illetően csak azt az írásbeli nyilatkozatot tartalmazza, hogy az integrátor ügyvezetője, képviselője vállal készfizetői kezességet. Nem vitás, hogy a II. rendű alperes nem volt az I. rendű alperes ügyvezetője, illetőleg képviselője, az I. rendű alperes ügyvezetője a III. rendű alperes volt. A szerződés a II. rendű alperes tekintetében készfizetői kezességvállalásra vonatkozó nyilatkozatot nem tartalmaz, így a Ptk. 205.§ (1) bekezdése értelmében - mely szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre - az állapítható meg, hogy a II. rendű alperes készfizetői kezességvállalásra vonatkozó megállapodás a felperes és a II. rendű alperes között nem jött létre.

Amennyiben a szerződésnek készfizetői kezesi minőségben való aláírása a Ptk. 216.§ (2) bekezdése értelmében ráutaló magatartásnak lenne minősíthető, úgy pedig vállalása hiányában az állapítható meg, hogy a ráutaló magatartással tett szerződési nyilatkozat érvényes kezességvállalásnak nem tekinthető, mivel a Ptk. 272.§ (2) bekezdése értelmében kezességet csak írásban lehet érvényesen vállalni.

A jogszabályban kikötött alakiság megsértésével kötött szerződés - ha a jogszabály másként nem rendelkezik - semmis (Ptk. 217.§ (1) bekezdés), ezért érvényes kezességvállalás hiányában a II. rendű alperesnek kezesi felelőssége nincs.

Miután a szerződés semmissége a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt az elsőfokú eljárásban is, az elsőfokú bíróságnak ezt hivatalból kellett volna észlelnie. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatta a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján, és érvényes kötelezettségvállalás hiányában a felperes II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét a Pp. 256/A.§-ban foglaltak szerint tárgyaláson kívül eljárva meghozott ítéletével elutasította.

A vele szemben előterjesztett kereset alaptalansága folytán e tekintetben pernyertes II. rendű alperes a felperes javára elsőfokú illetékköltség megtérítésére nem kötelezhető, az ügyvédi munkadíj vonatkozásában pedig a pervesztesség, pernyertesség egyenlő arányára tekintettel rendelkezett úgy a másodfokú bíróság a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján, hogy mindegyik fél viseli a saját első- és másodfokú eljárás során felmerült költségét, míg a II. rendű alperes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2009. március 10.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszeley Józsefné s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró